

[Bernhard Baunsgaard]

eller 30 tdr. land, der har udgifterne, er der ingen sammenhæng i det. Det er rent og skært vrøvl. Hvordan i alverden kan man stå heroppe og snakke udenom. Det var ikke Husmandsforeningerne, det var Husmandsforeningernes formand, der skulle føre landbrugspolitikken. Lad dog være at sige sådan noget vrøvl. Man må dog i det mindste stå ved sine ord.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Vi kan konstatere, at debatten om regeringens forslag om at lette landbrugets amtskatter har været overordentlig livlig. Det er der egentlig ikke noget mærkeligt i, når man betænker, at det er et tema, som har været diskuteret med alvor og meget engagement igennem hele dette århundrede.

Alligevel kan man nok forbavses over, at der også i debatten her i aften har været fremført nogle betragtninger, som har været nok så bastante og unuancerede. Jeg vil håbe, at den videre behandling af dette spørgsmål vil gøre det muligt at komme ind på en række af de konstruktive ideer, som foreligger på dette område.

Vi kan under ingen omstændigheder komme væk fra, at forslaget er fremsat på en alvorlig baggrund, nemlig de udgifter, der knytter sig til miljø sagen og den almindelige økonomiske udvikling for landbruget, som tegner sig i denne tid. Landbruget står over for nogle alvorlige problemer, og der er brug for, at vi i fællesskab prøver at løse disse problemer. Man kan derfor nok diskutere – med alt det engagement, som denne sag og historien i forbindelse med de faste skatter fortjener – men det forhindrer ikke, at der foreligger nogle alvorlige problemer, som skal løses, og som regeringen mener at vi selv sagt skal løse under alle forhold, uanset at den modtagelse, som forslaget her har fået, ikke umiddelbart har været tilslutning.

Baggrunden, som vi står over for, er jo alvorlig nok. Vi har de store investeringer, som jeg nævnte, på miljøområdet. Vi har de forhandlinger, der i denne tid føres i Bruxelles, og som giver nogle alvorlige udsigter for indtjeningsmulighederne ved den fremtidige drift i landbruget.

Man har i forbindelse med lovforslaget kritiseret, at der ikke var nogen nær sammenhæng mellem miljøomkostningerne og

den enkelte bedrifts amtskommunale grundskyld. Hertil er at sige – det har været fremme flere gange i debatten, men jeg vil gerne understrege det – at det foreliggende lovforslag kun er en del af en samlet kompensation. Derfor kan man ikke rimeligt foretage en finmåling af de udgifter, som miljøopgaven fører med sig, og de ting, som dette forslag fører med sig. Det må ses i en større sammenhæng. Derfor vender man også tilbage til de spørgsmål i forbindelse med de øvrige kompensationer i forhold til de udgifter, som miljøopgaverne fører med sig. Det vil der være mulighed for senere.

Hr. Bernhard Baunsgaard spurgte, i hvilken sammenhæng det så bliver – om det er efter, at næste finanslov er vedtaget, sådan at man ikke kan få medindflydelse på de ting. Jeg tror, jeg kan berolige hr. Bernhard Baunsgaard med, at det er ingenlunde hensigten. Der forhandles allerede om disse ting, og det vil sige, at allerede den finanslov, som står foran os, forhåbentlig kommer til at genspejle en række af de opgaver og de løsninger af dem, som vi har diskuteret her. Jeg synes, det er fornuftigt. Så kan vi så hurtigt som muligt få sammenhæng imellem de beslutninger, som træffes vedrørende miljøopgaven, og de ledsagende kompensationer, som kan gennemføres.

I den sammenhæng vil jeg understrege, at det er regeringens hensigt også at se på de opgaver og de økonomiske problemer, som andre erhverv kommer ind i i den samme forbindelse, for det er jo ikke alene landbrug og gartneri; det er også industrien. Mange industrivirksomheder vil inden for en rimelig kort tid skulle løse nogle opgaver af en sådan tyngde, at de for nogle virksomheder i virkeligheden kan været meget afgørende for virksomhedernes eksistens og dermed også for beskæftigelse og mange andre vigtige ting. Derfor gælder disse synspunkter naturligvis for andre erhvervsområder på samme måde.

Når vi står med en sådan udsigt, som jeg har beskrevet, til nogle stigende udgifter og til en faldende indtjeningssevne – og det tror jeg alle, der har indsigt i denne tids forhandlinger om EFs landbrugs politik, vil give mig medhold i – så er der brug for, at man her giver en håndsrækning som den, der ligger i lovforslaget.